

Dr. Messik Miklós laudációja dr. Kőrösi Máriától

Amikor gróf Széchenyi István arra hívja fel a figyelmet - idézem:

„Legyen... honunk gazdag, erős és dicső, és e cél elérésére járuljon Magyarország minden lakosa őszintén és tehetsége szerint!”, akkor joggal, s kitüntetett tisztelettel készülhettem soron következő jelöltünk laudációjára. Megvallva: igen szerényen tallózva, a folyamatosan bővülő s nagy ívű munkásságáról, munkásságukról.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Barátaink! Tisztelt Elnökség!

„Isten embernek soha nem segít közvetlen, de mindig csak közvetve, ...esze, tudománya, szorgalma által az istenek egyedül azokat veszik pártolásuk alá, kik legszebb ajándékukat – az elmebeli tehetséget – becsülni tudják, gondos előrelátással élik életüket.”

gróf Széchenyi István

Óriások élnek köztünk, a gondolat, a szellem, s a tett óriásai- a maradandót alkotók. A tudás, a tudomány, az akarat, s a szorgalom által is önzetlen munkás-tisztelői nemzetünknek, s hazánkunk. Olyan óriások, akik cselekedeteikkel, helytállásukkal meghatározó módon segítik a haza üdvét, s akiket a Föld legsikeresebb országaiban megkülönböztetett tisztelettel öveznek.

„Mond Édesapám, miért " rácsos" az ég?”- kérdezte egy késő októberi napon egy négyesztendős kisfiú, amikor feltekintett az égre. „Miért rácsos az ég?- ismételte, a sűrűn egymás mellett álló épp "pihenő" tankok csövei alatt állva, nem értve a jelenséget. 1956-ot irtunk. S e "jelenség" akkor tán a képzelet játékának tűnt...Ám az apa - akkor talán inkább csak önmagának- elmondta az igaz/igazi jelent, ..s esztendőök multáival e maradandó élmény nem feledve, fia kezébe adta azt az első könyvet, mely megjelölte egy serdülő ifjú fejlődő értelmének irányát. S ő maga, mint élete során mindig, Isten törvényeivel akarta szebbé tenni a világot. Ezen elvekkel kivédhetetlen hivatástudatot, pontos, alkotó munkát örökített fiára: tettekkel segítsd hazádat, nemzetedet! A cseperedő fiatalember pedig tanult, lelkében élő-elevenen bevéssetten táblabíró nagypapjától, jogász édesapjától örököltén a hivatás, a pontos alkotó munka igényességét, aki/akikhez méltóan maga is, mint ahogy ők egész életükben, csendben teljesítették feladataikat - a szülőföld becsületéért.

Dr. Messik Miklós 1952.december 4.-én született Budapesten. A történelem igaztalan sorsfordulóit bátran viselő Jókai-hősnő - Baradlayné természetű édesanya ölelő védelmezésében együtt nevelkedett két testvérével, s édesapjával, akire mindig felnézett,.. „ki emberként valójában volt itt lelkemben, s békében marad fent örökre”- vallott immár felnőttként, a 2002-ben elhunyt édesapjáról... Középiskolai tanulmányait a szentendrei Ferences Gimnáziumban folytatta, ahol a Ferences-rendi atyák pallérozták, segítették széleskörű érdeklődésének szellemileg bejárható útjait - különös tekintettel a történettudományok és a művelődéstörténetek iránt-, amelyek legtöbbjét valóban bejárta, s járja mind a mai napig. Az egyházi gimnázium elvégzése után - mert esélye sem lehetett az 1970-es évek elején, hogy felvegyék az ELTE Bölcsészettudományi Karára-, nem lévén más lehetőség, így vendéghallgatóként az egyetem Történettudományi- és Régészeti tanszékek előadásait látogatta. S ahogy módja és lehetősége nyílt, azonnal beiratkozott az ELTE Jogtudományi Karára, itt jogtörténetből írta szakdolgozatát, majd doktori diplomát szerzett.

1994-ben, a BME Építéstörténeti Tanszék Műemlékvédelem Szakán másoddiplomásként tett szakvizsgát. S mindeközben már publikál, újságírói, majd országjárás vezetői tanfolyamok kitűnő bizonyítványainak megszerzésével – a TIT-keretében – vezet csoportokat a magyar múlt értékeinek gondos bemutatásával. Előadásokat tart itthon, s határainkon túl a megszerzett, s egyre bővülő útjairól - a magyarság alig ismert/ismertett múltjáról.

Az 1980-as esztendőök – döntően egyéni kezdeményezéssel – a magyar emlékek európai és a tengeren túli kutatásaival bővültek. 1986-ban az Amerikai Egyesült Államokból hazatérve, „A Keleti-partvidék és

magyar emlékei” címmel, szintén a TIT-keretében tartott előadást... S innen, már valóban egy nem mindennapi, a Jóisten – már említett módon történő – pártolásával az önként vállalt szakmai életút is kezdetét veszi.

1996-ban megalakítja a Magyar Emlékhelyek Műhelyt.

1997-ben „Párizs és környéke magyar emlékei” c. kötet jelenik meg, melyet szerzőtársával ír, majd 1998-ban a „Magyar múlt emlékei francia földön” c. első fotó-dokumentációs /4o/ tablónyi kiállítása követi. Helyszíne Ópusztaszer, a Világmagarság Hajléka. Alig esztendő múltával Párizsban a „Reformkori utazóink emlékei Angliában és Franciaországban” címmel, 11 tablónyi fotódokumentációval újabb kiállítás a Magyar Intézetben. Ez a hely, s dátum fordulópontra is jelentett életében a siker, s az elismerés mellett. További indítékot és erőt is. Itt és ekkor volt jelen Sütő András erdélyi író, aki a vendégkönyvbe a következőket írta:

„Messik Miklósnak gratulálok, s ajánlom: kezdeményezze a globális méretű magyar számbavételt - úgy, ahogy e mostani kiállításával elkezdte Párizs, 1999.IX.19.”

E találkozás és élmény hatására – s mert mindeközben a közösségépítés elszánt feladatát is célul tűzte ki –, immár egy kis közösséggel egyetemben sor is került a britanniai magyar emlékek felkutatására, így az angliai és skóciai magyar emlékek dokumentálása, s tovább, újabb és újabb tárlatok, publikációk, könyvek megtervezés, megírása, s kivitelezése.

Ekkor azonban már a Magyar Emlékekért a Világban Egyesület kutatókör létrehozásával – az akkori MVSZ keretében – céltudatosan szorgalmazza, s jelöli ki a feladatokat a magyar emlékhelyek globálisnak kimondható felkutatásáért, gyűjtéséért. Mindeközben egyre intenzívebben alakul, fejlődik az együttműködés iskolapéldáját is felmutatni tudó azon grémium, aki a legkülönbözőbb szakmát képviselve, azonos cél érdekét tartják szem előtt e műhelyben.

2001. január 15-én, 16 alapító taggal létrejön a Magyar Emlékekért a Világban Közhasznú Egyesület - a MEVE-, melynek elnöke: Dr. Messik Miklós.

Franciaország nagy városai (Párizs, Dijon, Lille, Maignan, Cambrai, Wattrelos) látogatói hajtanak főt a „Magyar múlt francia földön”. c. kiállítása előtt, s díjazták becsület-érmével.

Majd következik a „Magyar emlékek Itáliában, olasz emlékek hazánkban” c. évad keretében a tanulmány is. Közel 300 előadás, félszáznál is több témában nagy méretű fotódokumentációs kiállítások következnek. Néhány példa: Rákóczi és kuruc emlékek Európában, a Kossuth-emigráció Európában, Jókai Mór, Vörösmarty Mihály, Erzsébet királyné, Kőrösi Csoma Sándor, Bartók Béla, 1956 emlékezete a világban... kiállítások sora, immár együtt az alkotó közösséggel. S tovább: közel 200 helyszíni előadás bel- és külföldön, több száz publikáció óriási felkészültséggel, s felelősséggel!

A magyar történelmi múlt feltárásának immár valóban globális méretű kutatásai közben olyan külön értékeket is felszínre hoztak/hoznak, mely értékek ha nem is teljessé, de teljesebbé tették/teszik addigi ismereteinket, vagy épp „korrigálták” többségüket. Pl. Gertrudis királyné – Bánk bán felesége – hiteles történetét, az anyáét, akinek négy gyermeke közül egy, IV. Béla királyunkat, s a későbbi Szt. Erzsébetet köszönhetjük...

2004. a „Magyar múlt nyomában Britanniában” c. kiállítás, London, Edinburg....

2006: az első kisfilm: A Dunától a Temzéig, Magyar emlékek Londonban és környékén.

2007. „Magyarország virága, Szent Erzsébet emlékezete Európában,” c. nagyméretű kiállítás, Aachen, Párizs, Lyon, London... s több honi városainkban.

2008. előadásorozat és tanulmánykötet „Mit adott a magyar reneszánsz a világnak” címmel, majd kisfilmek Erkel Ferenc, Benedek Elek, stb. életútjaik nyomában. 2009-től folyamatosan máig, jeles évfordulóink megemlékezésére kiállítások, előadások, immár rendszeresítetten e fantasztikusan összekovácsolódott, valóban alkotó közösség munkásságával... Így csodálhatták meg oly sokan a 2010-ben megrendezett tárlatot is „Liszt Ferenc emlékeknél Európában” címmel. Ám e felsorolás még csak egy-egy állomás történelmi múltunk újrafelfedezéseiből a MEVE elnöke, s jeles munkaközössége által!

És most szeretném külön tisztelettel kiemelni a 2010-ben oly sok áldozatos, körültekintő, korrekt munkával, s nem mindennapi dokumentációkkal nemesített: „SZÉCHENYI EMLÉKEK NYOMÁBAN

EURÓPÁBAN” c. kiállítást. Nagycenk, Nagyvárad, a londoni Szent István Ház, a budapesti Fasori Gimnázium, több hazai, s külföldi kiállítás közönsége csodálta, s gondolkodhatott el gróf Széchenyi István életútjának egészen kivételes bemutatásán, valamint az azonos címmel megjelent, tartalmával is egyedülálló könyvét/könyvüket, amely 512 oldalon, 750 képpel is illusztrált közös munkájuk eredménye. E könyv, amely nem csak kiemelt figyelmet, s köszönetet érdemel, hanem úgy az általános, a középiskolák, s egyetemek kötelező olvasmányai között is helyet kell foglaljon. Ugyanakkor tisztelettel javaslom, hogy legyen minden magyar család könyv-értéke is!

Tudjuk, hogy Széchenyi egész életét a közjónak, minden tettét a nemzetnek szentelte. Utazásain szerzett tapasztalatait minden esetben hazájának, s nemzete fejlődésének szánta.

A reformkor adta a mi történelmünkben azon szellemi fellendülést, s szellemóriásokat, akik mind a tudományokban, a legkülönbözőbb művészetekben, - máig ható eredményeket adtak, s irányt mutattak. Mind közül mesze emelkedik ki gróf Széchenyi István.

A MEVE, dr. Messik Miklós irányításával ma ugyan ezt teszi: hisz nagy horderejű, fantasztikus, megrendítő és izgalmas kiállításuk Széchenyi útjairól szól, s mely kiállítás 33 tablónyi, s közel 20 országbeli dokumentáció tárlatát jelenti. Ad még „valamit”: e tablókat végignézve, s így bejárva a legnagyobb magyar utazásainak helyszíneit, elmélyedhetünk Széchenyinek a hazáját, nemesebbé, európaibbá tenni akaró, örökké önmaga lelkiismeretével is viaskodó ember sorsába, s tán még legbensőbb gondolatvilágába is. És az igény is megjelenik: olvasni kell Széchenyi írásait, könyveit, s tanulni is az azokban megfogalmazott hitet és erkölcsöt közvetítő gondolataiból.

Az istenek valóban azokat veszik pártolásuk alá, kik legszebb ajándékukat: tudásukat becsülni, s kifejtteni tudják, s gondos előrelátásukkal élik életüket. Széchenyi tudta mindezt, a hit és az erkölcs erejével, egész életében. Ezt, ezeket tudja, tudják, teszi és teszik, tudja Ön és tudják a MEVE munkatársai is.

Tisztelt dr. Messik Miklós úr!

Európa sok nép hazája, de egymásra utalt népeké. Nép vagyunk, nemzet, ám ismét nagy idegen érdekek útjában és keresztútjában. De ez a mi történelmünkben szinte mindig így volt.

Az Ön, az Önök Széchenyi nevével fémjelzett kiállítása s könyve, a „Merjete nagyok lenni” a Széchenyi által megfogalmazott üzenet szellemiségét is hirdeti.

Az ezen elvet hirdetőknak erőt, a kételkedőknek fogódzót, az ideológusoknak irányt, s feladatot jelent. Teljesíthető. Nemzet- és hazatiszteletet, bölcsességet és hitet, városaink, megyéink, falvaink jobbbá, nemesebbé tételét.

Ön, s Munkatársai cselekedeteikkel, helytállásukkal az igaz magyar múlt feltárását segítő munkásságukkal meghatározó módon segítik hazánk üdvét.

Óriások Önök, a maradandót alkotók, A Jóisten által közvetve segítettek.

Köszönet Önnek Messik úr, köszönet Önöknek, csupa nagybetűvel: **KÖSZÖNET!**

E köszönet, melyet kiemelt tisztelettel teszek, s teszünk munkássága, s munkásságukért, nem lehet annak arányához méltó elismerés, „csak” köszönet.

De feltétlen **TISZTELET** és **ELISMERÉS**, amelyet lehetőségéhez mértén a Széchenyi Társaság az általa adományozható oklevéllel és emlékplakettel tesz meg.

Kérem, fogadja/fogadják el, s vegye át tőlünk e dokumentumokat, jó egészséget, s további alkotóerőt kívánva példaértékű munkásságához/munkásságukhoz.

S még valami: szívből kívánom, hogy itthon, s bárhol a világban: ha egy kisgyermek felnéz az égre, annak kékségét csodálva, ne kérdezze meg: miért „rácsos” az ég?...

A Jóisten áldása kísérje értékes, alkotó munkásságukat!

Dr. Kőrösi Mária
egyetemi docens

Széchenyi Társaság
elnökségi tagja
Dr.Messik Miklós úr laudációja
Budapest, 2014.szeptember 19.
Magyar Tudományos Akadémia